Riksförsäkringsverkets författningssamling

ISSN 0348-582X

RFFS 2004:27

Utkom från trycket
den 2 december 2004

Riksförsäkringsverkets föreskrifter om ändring i föreskrifterna (RFFS 1993:24) om assistansersättning;

beslutade den 26 november 2004.

Med stöd av 8 och 12 §§ förordningen om assistansersättning föreskriver Riksförsäkringsverket att 6 a, 7, 10, 11, 13 och 14 §§ verkets föreskrifter (RFFS 1993:24) om assistansersättning skall ha följande lydelse.

6 a §[1] Försäkringskassan får med stöd av 11 § förordningen (1993:1091) om assistansersättning på begäran av den ersättningsberättigade besluta att assistansersättningen skall betalas ut till annan enskild person, juridisk person eller kommun. En sådan begäran skall vara skriftlig och innehålla uppgift om till vilket konto utbetalningen önskas. Om begäran avser betalning till den som anordnar assistansen skall den ersättningsberättigade bifoga
- skriftligt avtal om personlig assistans mellan honom eller henne och assistansanordnaren och
- personnummer eller tilldelat organisationsnummer för assistansanordnaren.

Annan assistansanordnare än kommun skall ha gällande F-skattsedel och, i förekommande fall, vara registrerad som arbetsgivare hos Skatteverket.

7 §[2] Assistansersättningen får betalas ut månadsvis med ett preliminärt belopp. Detta belopp skall motsvara det av regeringen fastställda timbeloppet multiplicerat med antalet beviljade assistanstimmar i genomsnitt per månad för varje tidsperiod som assistanstimmar beviljats enligt 6 § lagen (1993:389) om assistansersättning.

Om en ersättningsberättigad har preliminär utbetalning av förhöjt timbelopp i december månad ett år skall Försäkringskassan vid ingången av nästföljande år räkna upp det förhöjda timbeloppet med den procentsats som det fastställda timbeloppet ökat med i förhållande till föregående år. Procentsatsen skall anges med en decimal.

För en ersättningsberättigad som beviljats assistansersättning med förhöjt timbelopp skall det preliminära månadsbeloppet grundas på den beräknade genomsnittliga timkostnaden för assistansen i stället för det av regeringen fastställda timbeloppet. Den beräknade timkost-

[1] Senaste lydelse RFFS 2003:7.
[2] Senaste lydelse RFFS 2002:5.

naden får inte överstiga det fastställda timbeloppet med mer än tolv procent.

Om särskilda skäl föreligger får den preliminära utbetalningen för en månad grundas på det aktuella behovet av assistanstimmar under månaden i stället för det genomsnittliga antalet beviljade assistanstimmar per månad under tidsperioden.

10 §[3] Enligt 10 § andra stycket lagen (1993:389) om assistansersättning skall slutavräkning ske senast två månader efter utgången av varje tidsperiod för vilken assistansersättning beviljats.

Vid slutavräkningen skall antalet utförda assistanstimmar avräknas mot antalet timmar för vilka assistansersättning betalats ut under perioden. Om antalet utförda assistanstimmar är högre än antalet beviljade timmar, begränsas antalet utförda timmar till det beviljade antalet. För en ersättningsberättigad, som beviljats assistansersättning med förhöjt timbelopp, görs vid slutavräkningen också en avräkning av den genomsnittliga kostnaden per timme för assistansen mot den av Försäkringskassan utbetalade timersättningen under perioden. Vid avräkningen får den genomsnittliga timkostnaden för den utförda assistansen under perioden inte understiga det av regeringen fastställda timbeloppet.

Medför slutavräkningen att återbetalning av assistansersättning skall ske, gäller vad som sägs i 16 § andra stycket lagen (1993:389) om assistansersättning. Sedan slutavräkning skett för en viss tidsperiod får utbetalning av assistansersättning för den perioden ske endast om särskilda skäl föreligger.

11 § Om rätten till assistansersättning upphör före utgången av en sådan tidsperiod för vilken assistanstimmar beviljats, skall slutavräkning göras för de månader i perioden då assistansersättning betalats ut. Fattar Försäkringskassan under en löpande tidsperiod ett nytt beslut om rätt till assistansersättning, som medför att tidsperioden ändras, skall slutavräkning göras för de månader i perioden då assistansersättning betalats ut. Sådana månader som omfattas av det nya beslutet skall dock inte tas med i slutavräkningen.

13 §[4] Den som beviljats assistansersättning skall för varje månad redovisa uppgifter om antalet utförda assistanstimmar på blankett enligt fastställt formulär TIDSREDOVISNING (FKF 3059). Försäkringskassan får dock medge att ett annat formulär används. Uppgifterna skall lämnas för varje personlig assistent som anlitats under månaden. Assistenten skall bestyrka de uppgifter som lämnas på blanketten.

Efter utgången av varje månad skall en sammanställning av de uppgifter som avses i första stycket redovisas till Försäkringskassan. Redovisningen skall ske på blankett enligt fastställt formulär RÄKNING-ASSISTANSERSÄTTNING (FKF 3057). Räkningen skall undertecknas av den ersättningsberättigade.

[3] Senaste lydelse RFFS 1997:10.
[4] Senaste lydelse RFFS 2002:5.

På räkningen för den sista månaden i varje tidsperiod för vilken assistanstimmar beviljats eller slutavräkning skall ske enligt 11 § skall den som beviljats assistansersättning med förhöjt timbelopp redovisa uppgifter om samtliga kostnader för utförd assistans under perioden. På begäran av Försäkringskassan skall den ersättningsberättigade förete det underlag som ligger till grund för de redovisade kostnadsuppgifterna.

Försäkringskassan får medge undantag från kravet på redovisning enligt första stycket i de fall Försäkringskassan har möjlighet att ta del av motsvarande uppgifter hos en kommun, ett kooperativ eller liknande, där redovisningen är ordnad på ett betryggande sätt.

Försäkringskassan får besluta att den ersättningsberättigade beviljas undantag från kravet på redovisning enligt första stycket i de fall den ersättningsberättigade kan visa motsvarande uppgifter på annat sätt. Som förutsättning gäller att uppgifterna grundas på en redovisning som är ordnad på ett betryggande sätt.

14 §[5] De blanketter som avses i 13 § skall vara Försäkringskassan till handa senast den 10 i andra månaden efter den månad redovisningen avser (redovisningsmånaden).

Om inte redovisning enligt 13 § skett till Försäkringskassan senast den 10 i andra månaden efter redovisningsmånaden, får Försäkringskassan innehålla eller sätta ned månadsutbetalningen till dess redovisning skett.

I avvaktan på att den ersättningsberättigade företer det underlag för kostnadsuppgifterna, som Försäkringskassan begärt enligt 13 § tredje stycket, får Försäkringskassan sätta ned månadsutbetalningen, dock lägst till ett belopp som grundas på det av regeringen fastställda timbeloppet för året.

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2005.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

ANNA HEDBORG

Eva Nordqvist Heini Möller

[5] Senaste lydelse 1997:10.